

„Život je nuda. Pořád to samé dokola. Dřina, jídlo, spánek a znova. Shánění peněz, utrácení peněz. Od té doby, co Tě vyhodili z práce, je to spíš jen utrácení. Tvoje zásoba zlatých mincí ve váčku se tenčí, až zmizí docela. A tak, když tvůj kamarád Kevin přišel s nápadem zúčastnit se dalšího ročníku Labyrintu smrti Lorda Sukumvita, kývl jsi, přestože šance na přežití je téměř nulová.

O týden později stojíš se svým týmem na malé platformě nad bludištěm chodeb. Nakonec jste čtyři. Ty, Kevin, tvůj kamarád Denis a elfka Serya. Zbývá několik minut do startu hry, a tak kritickým pohledem pozorujete ostatní týmy a poměřujete jejich schopnosti. Nedaleko od Vás se na podobné platformě nachází tým lučištníků, kteří vypadají, že své zbraně umí používat. Na ty si musíte dát bacha.

Celým sálem se začne rozléhat mocný hlas barona Sukumvita, ohlašující pravidla bludiště a nějaké rady:

„Dávej si pozor na přerostlou mandelinku bramborovou.“

„Pokud ti dojde zdroj světla, nebudeš vidět na cestu.“

„Potřebuješ najít tři, abys dosáhl vítězství.“

„Nikdy nepij pomerančový džus, potom co si vyčistíš zuby.“

„Nevzdávej to.“

„Nikdy nevěř medvědovi.“

„Pokud měříš víc jak šest stop, dávej si pozor na hlavu.“

„Když zazvoní budík, tak vstávej.“

„Po ránu je nejlepší čas začít definicí.“

„Zombie sou tam, kde je nejméně čekáš.“

Poté začne odpočítávat vteřiny do startu hry. Třeseš se nervozitou. Deset. Přemýšlíš, jestli jsi do toho vůbec měl jít. Sedm. Uvědomuješ si, že dnešní den je možná tvůj poslední. Tři. Dva. Jedna. Poté zazní signál a všechny týmy utíkají z platformy do labyrintu. Nad Tvoji hlavou proletí šíp.

Nejdřív tupě běžíte chodbami a snažíte se vyhýbat konfliktům. Pak zvolíte směr, kterým se domníváte, že se moc týmů nevydalo.

„Konečně se Ti podařilo najít tajný východ z labyrintu. Bohužel jeden z tvých kamarádů v té místnosti zařval, lučištník z jiné bandy mu to našil přímo do srdce. Je to sice riziko povolání, ale i tak tě jeho ztráta dost mrzí. Byl to dobrý chlap.

Chodba je uzoučká a měří na výšku asi šest stop. V tunelu crčí voda a kamenné stěny jsou vlhké a porostlé mechem. Postupujete pomalu a louč, kterou drží ve své paži tvůj kamarád Kevin, vydává mihotavé světlo a promítá strašidelné stíny na stěny tunelu. Najednou začneš cítit v zatuchlém vzduchu něco podezřelého. Relativně pozdě ti dojde, že se jedná o plyn. Začne se ti neskutečně motat hlava a upadáš do bezvědomí.

Probudíš se na mokré zemi a cítíš se malátně. Louč je opřená o stěnu a pomalu dohořívá. Tvoji přátelé jsou ještě omámeni, a tak se je rozhodneš vzbudit, abyste neztráceli čas. Najednou si uvědomíš, že vaše zbraně zmizely neznámo kam a že se na zemi leskne malý červený drahokam s vyrytým podpisem barona Sukumvita. Vezmeš si jej do kapsy.“

„Po době, která se Ti zdá téměř nekonečná, se chodba začíná rozšiřovat. Zprvu celkem nenápadně, o pár centimetrů (konečně se můžeš pohybovat vzpřímeně), ale nyní je chodba tak široká, že by dokázal projet i osobní automobil. Dorazíš se svým týmem k masivním dubovým dveřím. Tvůj kamarád okamžitě vytahuje sekeru, ale ty se rozhodneš ho zastavit. Přece jenom je potřeba se pohybovat trochu nenápadně. Zkusíš zabrat za kliku. Dveře se se skřipěním otvírají, což způsobilo skoro tolik hluku jako sekeru...“

To co uvidíte na Vás udělá obrovský dojem. Místnost je tak velká, že není vidět na její druhý konec.

Co tě překvapí daleko víc je voda. V místnosti se nachází velké jezero, z kterého stoupá pára. Matně jsou vidět i obrysy malého ostrůvku. Přemýšlíš, kudy se vydat dál.“

„Další místnost. Je relativně malá a osvětlená bledým světlem lampy. První, co upoutá vaši pozornost, je masivní truhla uprostřed místnosti. Nevypadá, že by byla zamčená, ale vypadá děsivě. Navíc je opravdu obrovská, tak velká, že by se v ní mohl někdo schovávat. Nebo něco, pomyslíš si. Po chvíli dohadování se rozhodnete truhlu otevřít. Naštěstí máte na otvírání příslušné náčiní. Kevin vytáhne ze svého vaku speciální železnou tyč a pomalu pootevře víko truhly. Opatrnost se vyplácí. Z truhly s neuvěřitelnou rychlostí vylétnou tři šipky a narazí do stěny za vámi. Strneš hrůzou, když si uvědomíš, že jedna z nich prolétla několik centimetrů nad tvou hlavou. Naštěstí již nehrozí žádné nebezpečí, a tak truhlu prohledáte. Nachází se v ní kromě konstrukce samostřílu malý modrý diamant.“

„Zasadiš smrtelnou ránu poslednímu netvorovi a ten se rozplyne v obláček páry. Na místě, kde se před okamžikem tyčila třímetrová nestvůra, zůstane jen třpitivý zelený kamínek. Uložíte jej k zbylým dvěma do malé kapsy batohu a pokračujete v cestě. Po chvíli dorazíte k nějakým bažinám. Z ničehonic se před vámi objeví malá světluška a začne vám ukazovat cestu. Neodoláš a následuješ ji do bažin.“